

اجماع ملی، مانع تحقق اجماع جهانی

محسن پاک آیین

تحلیلگر مسائل سیاسی

به دنبال تصمیم اصولی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر خاتمه دادن به اقدامات فرایادمانی و داوطلبانه، با قطع دوربین‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، برخی صاحب‌نظران این اقدام ایران را به مثابه پاره کردن قطعنامه‌های آژانس و زمینه‌ساز ایجاد اجماع جهانی علیه ایران دانسته‌اند. این در حالی است که قبل از نگرانی نسبت به ایجاد اجماع جهانی، باید نگران فقدان اجماع داخلی در روحانی چگونگی نگاه به مذاکرات هسته‌ای و قطعنامه شورای حکام بود و ضرورت اتخاذ یک موضع همسان با توجه به منافع ملی را مهم تلقی کرد. امروز حداقل این اشتراک نظر در میان گرایش‌های مختلف سیاسی وجود دارد که ایران برای لغو تحریم‌ها وارد مذاکره با کشورها ۵+۱ شد و به همین دلیل محدودیت‌های پیشنهادی در برنامه‌های هسته‌ای خود را پذیرفت. به عبارتی، ایران در قبال تعهد غرب برای رفع تحریم‌های ظالمانه، متعهد به انجام اقدامات فرایادمانی در برنامه‌های هسته‌ای خود شد. در این رابطه در دولت دوازدهم نیز دکتر روحانی رئیس‌جمهور وقت، بارها بر سیاست تعهد در مقابل تعهد تأکید داشت و برای نمونه در تاریخ ۲۰ اسفند ۱۳۹۹ طی تماس تلفنی با «بوریس جانسون» نخست‌وزیر انگلستان گفت: «سیاست قطعی ایران در برجام عمل در برابر عمل است و ایران نمی‌تواند و نباید تنها طرف پرداخت‌کننده هزینه برای حفظ برجام باشد. اگر دنبال دیپلماسی هستیم راه روشن، رفع تحریم‌ها و ایفای تعهدات آمریکا (لغو تحریم‌ها) است و گزینه دیگری وجود ندارد.» در بند ۱۳ گزارش وزارت امور خارجه در تاریخ ۲۱ خبیر ۱۴۰۰ درباره مذاکرات وین نیز آمده است که «مبنای این مذاکرات که تاکنون ۶ دور آن برگزار شده است، دقیقاً منطبق با سیاست قطعی نظام توسط مقام معظم رهبری در اول فروردین ۱۴۰۰ اعلام شده است که ایشان فرمودند آمریکا‌یی‌ها باید تمامی تحریم‌ها را لغو کنند و ما راستی آزمایی خواهیم کرد و سپس به برجام بر می‌گردیم و این یک سیاست قطعی است.» شایان ذکر است که مقام معظم رهبری روز یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۹ در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی ارتش سیاست قطعی جمهوری اسلامی ایران را درباره تحریم‌ها و سرنوشته برجام تعیین و گفتند: «اگر می‌خواهند ایران به تعهدات برجامی برگردد، آمریکا باید تحریم‌ها را کلاً در عمل لغو کند و ما بعد راستی‌آزمایی کنیم و ببینیم درست تحریم‌ها لغو شده، آن وقت به تعهدات برجامی بر می‌گردیم. این سیاست قطعی جمهوری اسلامی است و مورد اتفاق مسئولان کشور هم هست و از این سیاست برنخواهیم گشت.» نقطه اشتراکی بعدی، این باور است که آمریکا به‌طور غیرقانونی در برجام خارج شد و بدون انجام تعهدات خود برای لغو تحریم‌ها، انتظار دارد تهران محدودیت‌های فرایادمانی هسته‌ای را ادامه دهد و حتی این را وظیفه ایران تلقی می‌کند. اشتراک نظر سوم، این است که تمام شواهد و مدارک موجود، دال بر همکاری مستمر ایران با آژانس از همه دوره‌ها برای انقیاد شفافیت برنامه‌های هسته‌ای خود بوده است. نمایش مقام معظم رهبری مبنی بر ممنوعیت استفاده از سلاح هسته‌ای توسط ایران نیز موید سیاست‌های نظام برای بهره برداری سلجح‌میز از انرژی هسته‌ای است. با توجه به این اشتراک نظر آیا در این مقطع نباید صاحبان گرایش‌های مختلف سیاسی، متحدانه و برای تأمین منافع ملی و با اعمال فشار حداکثری بر آمریکا از این کشور بخواهند که به تعهدات برجامی خود عمل کند. آیا کسانی که به دیپلماسی برد- برد معتقد هستند باید به برنده شدن ایران در این مصاف ببیندیند؟ ایران نه تنها به دنبال پاره کردن قطعنامه‌های آژانس نبوده و نیست بلکه بارها اعلام کرده که همکاری با این نهاد بین‌المللی را با عنایت به تعهدات پادمانی ادامه می‌دهد. پس از خروج آمریکا از برجام، ایران برای نشان دادن حسن نیت خود، حدود یکسال تعهدات فرایادمانی خود را داوطلبانه انجام داد و آن‌گاه نسبت به کاهش محدودیت‌های هسته‌ای خود در پنج گام، اقدام کرد. اگر قرار بود که از ارجاع پرونده هسته‌ای خود به شورای امنیت نگران باشیم، آن پنج گام هم هرگز برداشته نمی‌شد. متأسفانه به رغم رویکرد مثبت و سازنده ایران، مواضع اخیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که به صدور قطعنامه ایرانی منجر شد، برآمده از رفتارهای غیرقنی و سیاسی و در جهت منافع غرب و تحت تأثیر القانات رژیم صهیونیستی بوده است. با این وصف، سیاست اخیر دولت سیزدهم مبتنی بر قطع همکاری‌های فرایادمانی و داوطلبانه با آژانس، برای وادار کردن آمریکا به لغو تحریم‌ها را باید یک اقدام اصولی و ضروری تلقی کنیم. در این مقطع، منافع ملی و مصالح کشور ایجاب می‌کند که گرایش‌های سیاسی مختلف، فارغ از دعوای حزبی و جناحی، به اجماع ملی ببیندیند و از سیاست اصولی نظام در قبال زیاده‌خواهی آمریکا، دفاع کنند. اجماع ملی برای مطالبه از آمریکا جهت لغو تحریم‌های ظالمانه و هشدار به آژانس برای پرهیز از اتخاذ رویکردهای سیاسی، می‌تواند موفقیت در مذاکرات وین را تسریع کند. در واقع نگرانی نسبت به اجماع جهانی علیه ایران، با ایجاد اجماع داخلی به یک فرصت ملی مبدل خواهد شد و نقش خواص جامعه برای دستیابی به این هدف، مهم است. در این صورت، تیم مذاکره کننده نیز با پشتگرمی به حمایت ملی و با اتخاذ مواضع مقتدرانه و مدبرانه می‌تواند در عرصه مصاف دیپلماتیک با غرب حاضر شود. آمریکا، غرب و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باید بدانند که حمایت حداکثری از تصمیم اصولی نظام، ایجاد شده و اجرای تعهدات ایران مشروط به اجرای تعهدات طرف مقابل، یک سیاست قطعی و یک مطالبه عمومی است. مبنای همکاری آینده ایران با آژانس، مبنی بر تأمین منافع مشروع هسته‌ای بوده و در صورت ادامه رفتارهای غیرسازنده، ایران نیز انجام اقدامات پیشمان‌کننده‌ای را مدنظر خواهد داشت.

دکتر مجید ابهری در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

تحمل‌ها پایین، بی‌برنامگی بالا؛ فجایع، نباید عادی بشوند!

فجایع یک‌ماه گذشته به اندازه‌های بزرگ بود

که سرعت بانک به چشم نیامد

برخی دوست‌ندارند رئیس موفق شود

رسیدگی به فاجعه متروپل خیلی زود فراموش شد

دامنه تحریم مردم بر اساس مشکلات

اقتصادی بالا رفته است

رفتار برخی سلبریتی‌ها در جامعه تولید افسردگی می‌کند

منشأ تنش‌های اجتماعی بی‌برنامگی است

عقلای قوی برای شرایط کنونی چاره‌اندیشی کنند

آرمان ملی – احسان انصاری: در کمتر از یک ماه سه اتفاق تلخ یعنی حادثه متروپل، حادثه قطار طیس به یزد و سرعت از بانک ملی رخ داد. در چنین شرایطی این سوال مطرح است که آیا جامعه ایران حادثه‌خیز شده است؟ چه عواملی در این حوادث نقش داشته‌اند؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سوال با دکتر مجید ابهری جامعه‌شناس و رفتارشناس اجتماعی گفت‌وگو کرده است. دکتر ابهری معتقد است: «گرانی و رشد بی‌قاعده قیمت‌ها مردم مخصوصاً اقشار کم‌درآمد را دچار عصبانیت نموده و بر اساس منطق رفتارهای انسانی و اجتماعی در این شرایط کاهش آستانه تحمل و افزایش دامنه تحریک هر حرکت خارج از مدار مدارا، آرامکن می‌سازد. در این میان رفتارهای آزار دهنده بعضی از سلبریتی‌ها که در حرف و گفتار حامی و طرفدار مردم اما در عمل و واقعیت کاملاً برعکس موازین اخلاقی و اجتماعی حرکت می‌کنند نفتی بر آتش این عصبانیت است. رفتن به عروسی یک دوست و همکار چندانی مغایرتی با معیارهای انسانی و اجتماعی ندارد اما برگزاری این مراسم در کشوری دیگر و انعکاس و اجزای رفتاری در سرتاسر فضای مجازی نوعی دهن کجی به جوانان جامعه و دیگران است که توانایی مالی سفر به شهرهای داخلی و حتی یک استخر و سینما را ندارند و در نتیجه اسباب پرخاشگری آنها می‌شود.» در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

در یک ماه اخیر سه اتفاق تلخ رخ داد که در بین افکار عمومی جامعه بازتاب زیادی پیدا کرد. فاجعه متروپل، حادثه بر خورد قطار طیس – یزد و سرعت از بانک ملی در تهران سه اتفاق بود که در یک مقطع زمانی کوتاه رخ داد و واکنش‌های زیادی به‌همراه داشت. این اتفاقات چه پیامدهای اجتماعی در سطح جامعه خواهد داشت؟

در وقایع اخیر یعنی فاجعه متروپل آبادان که به از دست دادن بیش از ۵۰ تن از هموطنان ما منجر شد؛ چرا عوامل آشکار و پنهان این سانحه ملی تا امروز به مردم معرفی نشدند؟ کسانی که برخلاف قواعد مهندسی بارمآزاد بر تحمل بر این ساختار نهادند کجا هستند؟ اگر مراجع ارشد عوامل و افراد متضرر در این فاجعه در هر مقام و مسند و موقعیت را دستگیر و در یک محکمه عادلانه محاکمه و مجازات می‌کردند؛ همه افراد اعم از مصیبت‌دیدگان و یا دیگران دعاگوی دست اندر کاران می‌شدند. هنوز داغ سوزان از دست رفتگان ریز و درشت بود؛ ناگهان قطار مسافربری طیس مشهد در کویر با یکدستگاه بیل مکانیکی تصادف کرده و موجب مرگ و جراحات سنگین بخشی از مسافران گردید. چرا این قطار با سرعت غیرمجاز حرکت می‌کرد؟ در آن ساعت صبح بیل مکانیکی وسط کویر و روی ریل‌ها چه می‌کرد؟ البته فرسودگی قطارها و دشواری تأمین قطعات یدکی به‌خاطر تحریم‌های ناجوانمردانه و غیرانسانی استکار یون در این فاجعه بی‌تأثیر نبوده است. متأسفانه افکار عمومی در شوک این دو حادثه بود که حادثه سوم اتفاق افتاد. بین این حوادث چند حادثه تلخ جاده‌ای؛ و سوانح از دست دادن چند تن از فرزندان خدمتگزار کشور نیز مزید بر علت شدند. آنقدر جامعه در تب و تاب حوادث ریز و درشت بود؛ که کشف اقلام مسروقه از صندوق امانات بانک اصلاً به نظر نیامد. وقتی در مترو و اتوبوس گوش به گفت‌وگوهای مردم با یکدیگر می‌سپاری؛ حرف‌های می‌شنوی که کم‌کم می‌ماند از سر انسان از تعجب به جای موافقت سبز شود.

چرا جامعه حادثه‌خیز شده است؟ مسائل اقتصادی به چه میزان در این زمینه نقش داشته است؟

گرانی و رشد بی‌قاعده قیمت‌ها، مردم مخصوصاً اقشار کم‌درآمد را دچار عصبانیت کرده و بر اساس منطق رفتارهای انسانی و اجتماعی در این شرایط کاهش آستانه تحمل و افزایش دامنه تحریک هر حرکت خارج از مدار مدارا، آرامکن می‌سازد. در این میان رفتارهای آزار دهنده بعضی از سلبریتی‌ها که در حرف و گفتار حامی و طرفدار مردم اما در عمل و واقعیت کاملاً برعکس موازین اخلاقی و اجتماعی حرکت می‌کنند نفتی بر آتش این عصبانیت است. رفتن به عروسی یک دوست و همکار چندانی مغایرتی با معیارهای انسانی و اجتماعی ندارد اما برگزاری این مراسم در کشوری دیگر و انعکاس حضور و اجزای رفتاری در سرتاسر فضای مجازی نوعی دهن‌کجی به جوانان جامعه و دیگران است که توانایی مالی سفر به شهرهای داخلی و حتی یک استخر و سینما را ندارند و در نتیجه اسباب ناراحتی و سرخوردگی آنها می‌شود. زخم‌های ناشی از تبعیض‌های تلخ و آزاردهنده از سوی نسل‌های دوم و سوم و حتی چهارم رانتخواران در زندگی در بنگه دنیا و انعکاس تفصیلات بیمارگونه زندگی روزانه و شبانه‌شان در پلتفرم‌های مجازی و شبکه‌های اجتماعی موجب تحقیر همسالان در وطن مانده‌شان شده و آنها را به چالش‌های رفتاری می‌کشاند. سلبریتی‌هایی که به‌مدد حمایت‌های همین جوانان به سکوه‌های مالی و معروفیت رسیده‌اند در حرف‌ها و رفتارهایشان کنش‌هایی را به‌ظهور می‌رسانند که افسردگی و نومیدی از ساده‌ترین نتایج آنها است. هیچ‌کس مخالف بوسیدن محارم از جمله همسر نیست اما براساس فرهنگ و ضوابط دینی و اجتماعی و عرفی‌ما؛ از دیدار تاکنون به‌خاطر احترام به افکار عمومی باید از بعضی از حرکات خودداری کنیم. حتی در مورد همسر و خانواده خود؛ هیچ‌یک از

این رفتارها دلیلی بر امروزی بودن و حتی عشق و عاطفه نیست. هیچ‌یک از سلبریتی‌ها روی فرش قرمز کلامی در مورد ظلم به مردم افغان بر زبان نراندند و اما در مورد برخی از کاستی‌های جامعه ایران سخن برآکنی‌ها نمودند، گویا اصلاً ماوردیتی داشتند که سیاه‌نمایی‌های دیگران در مورد وطنمان را غلیظ‌تر نمایند؛ هیچ انسان عاقل و دلسوزی کاستی‌های خانه و کاشانه خود را نزد بیگانگان و دشمنان آشکار نمی‌کند.

به نظر می‌رسد در شرایط کنونی جامعه ایران با انباشت چالش‌های اجتماعی مواجه شده است؟ چرا چالش‌ها در زمان خود حل نشده است؟ امروز به صورت انباشته خود را نشان می‌دهد؟

ضعف سیستماتیک مدیریت از یکسو و عدم انسجام برنامه‌ریزی‌ها و نظارت‌ها؛ از سوی دیگر امکان بروز تنش‌های اجتماعی وجود و حضور عناصر اجرایی دولت‌های قبلی در دولت‌ریسی و عدم تمایل سیاسی آنها به تحقق برخی از وعده‌های انتخاباتی از عوامل اصلی در بروز بعضی از رفتارهای نامتعارف و غیرهمگون است.

انتخاباتی از عوامل اصلی در بروز بعضی از رفتارهای نامتعارف و غیرهمگون است. اجرای بعضی از سیاست‌های اقتصادی بدون آمادگی‌سازن بسترهای فکری و اجتماعی؛ ریل‌گذاری مناسبی برای نارضاضی تراشی و تشدید فشارهای اقتصادی از سوی افرادی که درآمدهای نجومی حاصل از ارزهای رانتی برایشان قطع شده است. تشدید تنش‌های ناموزونی را خلق کرد که بعضی از تنش‌های سیاسی جامعه یا حداقل تشدید آنها ناشی از وضعیت یاد شده است. درست است که حافظه عمومی جامعه خیلی زود برخی از رویدادها را به دست فراموشی می‌سپارد اما یا تبعیض بسیار باید گفت که عوامل متروپل و بانیان آن خیلی سریع‌تر و زودتر از حافظه جامعه پاک شد که همه نخبان و دلسوزان امیدوار به پیگیری‌های شخص رئیس‌جمهور محترم هستند. افرادی که شرایط حاضر جامعه را در کلاب هاوس و سایت‌های مشابه عبور از براندازی قلمداد می‌کنند بد نیست بدانند که مردم دیگر عنان تفکرات و رفتار سیاسی خود را به‌دست خارج خشیان و باعث و یانی اصلی حاضر نخواهند داد. واقعیت این است که در زمان حاکمیت غارتگران و همکاران گلوبالیست و نتولیبرالیست آنها مواضع جامعه آش دهن سوزی نبود. دولت اگر با سرعتی خلاق و متفکرانه به ترمیم و پانسمان جراحی‌های اقتصادی نپردازد؛ گرگ‌های در کمین نشسته در حمله به شاگله سیاسی و اقتصادی کشور تردیدی به خود راه نخواهند داد.

چرا معتقدید رسیدگی به حوادث اخیر به خصوص متروپل فراموش شده است؟

در وقوع رویدادهای یک‌ماه جاری سهل‌انگاری اجرایی بر اهل خردورزی و تفکر پوشیده نیست؛ و توجیه و پوشش‌های توجیهی تنها باعث کاهش اعتماد به دولت و دستگاه‌های دولتی خواهد شد. جوانانی که در ۵۰ سال قبل با هنوز به‌دنیای

نیامده بودند یا در آن عهد خردسال بود کینه‌های کشوری‌ها همسایه را نسبت به وطن عزیز ما نمی‌شناسند؛ همان‌ها که مترصد حمایت از مهاجران به ایران و یا برنامه ریزان مربوطه هستند تا انتقام برتری‌های نظامی، سیاسی و جغرافیایی ما را بر حداکثر توان جبران نمایند. صادقانه باید گفت که غفلت از دشواری‌های پیش‌رو چه در ابعاد اقتصادی و چه در مسیرهای سیاسی و ژئوپلیتیکی عوارض سختی را در مقابل ما قرار خواهد داد. بدون تردید دولت دلسوزان و نخبان بدون تفکیک‌های سلیقه‌ای و درخواسته برنامه‌های تقضیلی آنها برای چاره‌جویی برای مشکلات پیش‌روی اولین حرکت در مسیر برنامه‌ریزی‌های مقدور و منطقی خواهد بود. عرضه شفاف وقایع اخیر ومجازات واقعی عوامل و اسباب رویدادهای جاری مهمی بر جراحات خواهد بود. قطعاً بعضی از فجایع و حوادث اخیر بدون حمایت

و پشتوانه‌های قدرتمند مقدور و میسر نبوده و امروز نیز مستظهر به این حامیان برخی خود را معاف از پاسخگویی قلمداد می‌نمایند. گرانی افسار گسیخته، اقشار زیر خط فقر مطلق را از آستانه تاب‌آوری به مرز بی‌تابی رسانده است. یارانه‌های نقدی که آن هم به‌طور ناقص به افراد پرداخت می‌گردد؛ چگونگی افزایش قیمت‌ها نبوده و کمک عقلای قوم به‌دور از سهم‌خواهی‌های سیاسی باید خرد عمومی را چراغ راه خود نموده و به چاره‌جویی بنشینند.

ما نه از شعارهای حمله به سر هشت پا و نه بلب‌های مشابه آن ترسی نداریم، بلکه وحشت ما از اختاپوس‌های داخلی و ایادی آنهاست و در موقع خود به آنها همدلی و وحدت ملی را نشان خواهیم داد؛ اما تا آن وقت باید ساده‌اندیشی و زودباوری و اعتماد به بیگانگان را به‌طور امانت به موزه بسپاریم. ارزش پول ملی و کاهش تاسف‌بار ارزش ریل موجب آزار اقتصادی مردم مخصوصاً اکثریت کم‌درآمد و بازنشسته و بیکار در جامعه است اما به نظر من درد دشوارتر از عوامل یادشده احساس دوری مردم از دولت است. از نگاه علم سیاست آنچه که یک نظام را در مقابل حوادث و مشکلات قدرتمند نموده و به آن توان مقاومت و ایستادگی می‌دهد؛ یکرنگی و محرم دانستن مردم در مورد وقایع ریز و درشت جاری است. با شهامت عرض می‌کنم اندازه هیج ملت و هیچ دولت و کشوری در جهان به اندازه ایران ما مورد هجوم دوست و دشمن نیست. بیش از ۴۰۰ شبکه ماهواره‌ای فارسی زبان به‌طور شبانه‌روزی به سخن برآکنی از راست و دروغ مشغولند. ۲۰۰۰ نفر در تمام مدت روز و شب در مجاری و پلت‌فرم‌های متعدد در فضای مجازی به فعالیت‌های بسیار جدی مشغول و علیه دولت و مردم آن‌واع دروغ‌ها را نشر می‌دهند. کسی هم از این دلسوزان بشیرت نمی‌پرسد بودجه‌های کلان اداره آنها از کجا تأمین می‌شوند و چرا؟ در این شرایط ملت‌هتب تنها مرجع قانونی و مجاز خبری و تحلیلی چرا یا تاخیرهای آزار دهنده به نشر اخبار مشغول هستند. مردم و مخصوصاً نخبان فرهنگی و اجتماعی اگر نکات تحلیلی و خبری مورد نیاز خود را از رسانه اصلی کشور کسب نمایند چه نیازی به پیگیری و کسب خبر از رسانه‌های معاند دارند؟

فرارو

پیام سفر مادورو به ایران چه بود؟

حضور رئیس‌جمهور ونزوئلا در تهران بار دیگر سیاست دولت احمدی‌نژاد مبنی بر سرمایه‌گذاری در حیط خلوت آمریکا را تداعی می‌کند. حال سوال این است که آیا برنامه‌های ناتمام دولت‌های نهم و دهم در دولت سیزدهم دنبال می‌شود؟ ۲۰ خرداد ماه نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا برای دومین بار در دوران ریاست‌جمهوری خود، به دعوت سیدابراهیم رئیسی برای انجام سفری و با همراهی یک هیأت بلندپایه سیاسی و اقتصادی وارد تهران شد. نخستین سفر نیکلاس مادورو به ایران، در سال ۲۰۱۶ انجام گرفت. در سفر مادورو به ایران، دو طرف سند جامع راهبردی ۲۰ ساله را امضا کردند که این سند همکاری زمینه‌های سیاسی فرهنگی، گردشگری، اقتصادی، نفتی و پتروشیمی را شامل می‌شود با این حال هنوز جزئیات این سند همکاری منتشر نشده و جزئیات آن مشخص نیست.

نگاهی به روابط ایران و ونزوئلا

سفر مادورو به تهران، سر آغاز فصل جدیدی در همکاری‌های نفتی ایران و ونزوئلاست. ایران و ونزوئلا از متحدان اصلی یکدیگر و هر دو عضو سازمان اوپک هستند. دو کشور که با شدیدترین تحریم‌های ایالات متحده آمریکا روبه‌رو هستند، در سال‌های اخیر روابط خود در حوزه انرژی را ادامه داده و به تازگی برای گسترش همکاری‌های دوجانبه قرار دادهایی امضا کردند. اسناد شرکت دولتی پترولئوس دی ونزوئلا (پی‌دی‌وی‌اس‌ای) نشان می‌دهد که ونزوئلا واردات نفت خام سنگین ایران را برای تأمین پالایشگاه‌های داخلی خود بر اساس یک قرارداد تهاتری آغاز کرده است. به نظر می‌رسد ونزوئلا توانسته از بحران انرژی که در پی جنگ اوکراین و وجود آمده به نفع خود تا حدودی استفاده کند در همین راستا صادرات نفت خود را افزایش داده و صادرات نفت به کشورهایی همچون

پیام سفر مادورو به ایران

تحلیلگران بر این باورند که سفر مادورو به ایران پیام‌های مختلفی را به دنبال داشت که شاید مهم‌ترین سیگنال آن به کشورهای غربی به ویژه آمریکا، اتخاذ سیاست همگرایانه و شکست برنامه انرژی واشنگتن در برابر مخالفین خود است. نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا پس از سفر به ایران در پیامی در حساب کاربری توئیتری نوشت: «ایران در شرایطی بهتر، آماده‌تر و قوی‌تر در راستای استمرار پیوند قوای‌مان به نفع توسعه مشترک به سال ۲۰۲۲ رسیدیم و باایمان و امید وافر می‌گوییم که روزهای بهتری در انتظار دو کشور است.» در سال‌های اخیر بارها گزارش‌هایی درباره همکاری‌های نفتی جمهوری اسلامی و ونزوئلا منتشر شده است و صاحب‌نظران سیاسی و اقتصادی بر این باورند که با مذاکرات صورت‌گرفته میان دولت آمریکا و ونزوئلا می‌توان پیش‌بینی کرد که این کشور گزینه جایگزین نفت روسیه باشد. بسیاری بر این باورند که سفر رئیس‌جمهوری ونزوئلا به تهران و امضای قرارداد ۲۰ ساله همکاری میان ایران و ونزوئلا، حکایت از بازگشت ایران به بازار جهانی نفت‌عغم فشارهای تحریمی آمریکا دارد. این تحلیل از آنجا نشأت می‌گیرد که سفر رئیس‌جمهور ونزوئلا به ایران درست بعد از اینکه کشورش جواز فروش نفت به برخی شرکت‌های اروپایی را پیدا کرده و بااصلاحات گسترده در مسیر رشد اقتصادی قرار گرفته صورت گرفت. منابع غربی بر این باورند که این «دو غول نفتی» برای دور زدن تحریم‌ها از هر امکانی استفاده می‌کنند، در این زمینه همکاری‌های پنهان و آشکار فراوانی دارند. گفته می‌شود ونزوئلا بر اساس پیمان‌های دوستی و همکاری خود با ایران طی سال‌های اخیر توانسته تا پالایشگاه‌های خود را با تجهیزات ایران بار دیگر نوسازی کند.

خبر

جوان‌گرایی نباید فراموش شود

نماینده مردم سردشت و پیرانشهر در مجلس تأکید کرد: دولت باید از ظرفیت جوانان استفاده کند تا مسیر توسعه کشور پیموده شود. کمال حسین‌پور در تذکر شفاهی در جریان جلسه علنی دیروز مجلس بیان کرد: استغفاری وزیر تعاون نکته متفاوتی داشت و آن این بود که هر مسئولی در هر رده مسئولیتی که احساس کرد دیگر نمی‌تواند موثر باشد باید برود. وزیر جوان رفت اما دولت نباید جوان‌گرایی را فراموش کند. باید در برنامه‌های اقتصادی دولت توجه بیشتری به معیشت مردم شود. وی در ادامه اظهار کرد: دولت باید از ظرفیت جوانان کشور و از نیروهای توانمند استفاده کند. حرکت رئیس‌جمهور به سمت اصلاح امور است و اعضای کابینه باید همگام با رئیس‌جمهور حرکت کنند. اگر کابینه همراه رئیس‌جمهور نباشد تغییرات به‌سرعت آنها نیز خواهد رفت.

انتقاد نوری از افزایش قیمت دارو

نماینده مردم علی‌آباد کنول در مجلس شورای اسلامی تأکید کرد: باید با حمایت از تولیدکنندگان دارو جلوی فشار مضاعف بر مردم را گرفت. رحمتا... نوری در تذکر شفاهی در جریان جلسه علنی دیروز مجلس بیان کرد: ضمن محکومیت قطعنامه شورای حکام آژانس انرژی اتمی حرکت مصلحت‌طلبانه آنها محکوم به شکست است. وضعیت تأمین دارو درصدا افزایش داشته است. وی در ادامه اظهار کرد: کمیسون تلفیق جلسه‌ای دو ساعته شکل گرفت و آثار حذف ارز ترجیحی مورد بررسی قرار گرفت؛ بنا نبود تا فشار بیشتری به مردم تحمیل شود. امروز هزینه‌های دارو افزایش یافته و باید از تولیدکنندگان دارو حمایت شود. بنا نبود که با حذف ارز ترجیحی روز به روز بر مشکلات مردم افزوده شود.